

توحید محوری، حلقه مفقوده مباحث جمعیتی

در منابع اسلامی، به فرزندآوری به منظور سنگین شدن زمین از گوینده «لا اله الا الله»، توصیه شده است. اساساً نگاه دین به جمعیت، نگاهی راهبردی، بنیادین و تمدنی به منظور تحقق اهداف توحیدی است.

در منابع اسلامی، به فرزندآوری به منظور سنگین شدن زمین از گوینده «لا اله الا الله»، توصیه شده است. اساساً نگاه دین به جمعیت، نگاهی راهبردی، بنیادین و تمدنی به منظور تحقق اهداف توحیدی است.

خبرگزاری مهر، گروه دین و اندیشه_سیدمرتضی موسوی*: دفاع کارآمد از توحید و مبانی توحیدی بایستی در نهایت تأثیراتش را در بسط توحیدمحوری و جهت دهی به رفتارهای اختیاری و شئون متعدد حیات بشری نشان دهد. در این صورت بیشترین فایده دنیوی و اخروی را نصیب بشر خواهد ساخت.

در منابع اسلامی، به فرزندآوری به منظور سنگین شدن زمین از گوینده «لا اله الا الله»، توصیه شده است. اساساً نگاه دین به جمعیت، نگاهی راهبردی، بنیادین و تمدنی به منظور تحقق اهداف توحیدی است. راهبردی که با آیات و روایات فراوان دیگری تأیید شده و سنت های تکوینی و تشریحی الهی نیز با آن همراهی و سازگاری دارد.

امروزه هرچند کشف توحیدگرایی در عرصه فکری برخی از افراد نیازمند دقت و ژرفکاوای است، اما در عرصه های عملی همچون سبک فرزندآوری و فرزندپروری آنها مشهود است. اگر افراد جامعه به خاطر بی اعتنایی و عدم اهتمام به آموزه های اسلامی، نسبت به سرنوشت جمعیت خود حساس نباشند، انقراض نسل و ضعف جوامع توحیدی، دور از انتظار نیست. حقیقت تلخی که دلسوزان جامعه بارها نسبت به وقوع آن هشدار داده اند.

امروزه سایه فرهنگ مدرن بر سبک فرزندآوری و فرزندپروری به شدت سنگینی می کند، به گونه ای که حتی استدلال آوری برای اقناع جامعه دینی نسبت به افزایش جمعیت، تنها در این چارچوب قابل فهم و پذیرش شده است. هرچند که در حال حاضر حتی تأکید بر منافع دنیوی فرزندآوری نیز کارآیی زیادی نداشته و مخالفان افزایش جمعیت نیز منافی برای عدم فرزندآوری ذکر می کنند.

با توجه به نقش و اهمیت جمعیت فراوان توحیدباور در بسط و توسعه توحیدباوری در سطح جهان، نقش یک متکلم در این زمینه چه خواهد بود؟ آیا متکلم نمی تواند در اثبات نظریه جمعیتی اسلام و تبیین مسائل آن و دفاع از شبهات مطرح نقش آفرینی کند؟ مگر نه این است که یکی از وظایف متکلم، تقویت باورهای مؤمنان و حفظ آنها از انحرافات اعتقادی است؟

آیا یک متکلم نباید جایگاه حقیقی و اسلامی بسیاری از مسائل مرتبط با فرزندآوری زیاد را از نگاه توحیدی تبیین کند؟ چرا بسیاری از مذهبی ها در مسائل مرتبط با جمعیت از جمله مسأله رزق و روزی، کیفیت و کمیت تحصیلات، تعیین سطح کمی و کیفی زندگی، وظایف زن و مرد، جایگاه و ارزش فرزند، ارزش و جایگاه ازدواج و ... دچار التقاط شده اند؟

به نظر می رسد یک متکلم به هر یک از این ابعاد که بپردازد و با انجام پژوهش های کلامی، جایگاه واقعی و اسلامی هر یک از این موضوعات را تبیین و معرفی کند، گام مهمی برای افزایش جمعیت توحیدی برداشته و سنگلاخ های التقاط و انحراف را از مسیر واقعی سبک فرزندپروری اسلامی برداشته است.

با سرلوحه قرار دادن توحیدمحوری در طرح مباحث جمعیتی و اثبات کارکردهای مثبت آموزه های جمعیتی اسلام در حل مسائل و چالشهای جمعیتی، علاوه بر اینکه می توان به شیوه ای کاربردی از آموزه های توحیدی در مقابل هجوم اندیشه های الحادی و سکولاریسم دفاع کرد، می توان فواید دنیوی و مادی فرزندآوری را نیز در چارچوب خداباوری و معادباوری تعریف کرد و افق های ارزشمندتر، والاتر و پایدارتری را فراروی بینش و تصمیم گیری افراد نسبت به افزایش جمعیت گشود.

*دانش آموخته کلام اسلامی